

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen

Enheten för företagsbeskattning, S1

Karl-Henrik Bucht

telefon: 08-405 20 58

telefax: 08-405 14 66

e-post: karl-henrik.bucht@finance.ministry.se

Skatteregler för vissa kyotoenheter

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås att vissa kyotoenheter, närmare bestämt de som utgörs av så kallade utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar, skattemässigt skall behandlas på samma sätt som utsläppsrätter. De skall utgöra lagertillgångar hos skattskyldiga som har fått sådana enheter tilldelade eller som är berättigade till tilldelning av utsläppsrätter. Stöd i form av de angivna kyotoenheterna skall skatterättsligt utgöra näringsbidrag. Enheterna får värderas till det lägsta av nettoförsäljningsvärdet eller anskaffningsvärdet. Samtliga företag som ingår i samma intressegemenskap (i detta sammanhang företag som har möjlighet att utväxla koncernbidrag med avdragsrätt och, i fråga om handelsbolag, handelsbolaget och annat företag som ingår i samma koncern som bolaget) skall dock tillämpa samma metod vid lagervärderingen. Om kyotoenheterna får användas för att uppfylla den skattskyldiges skyldighet att till staten överlämna utsläppsrätter motsvarande faktiska utsläpp, skall enheterna behandlas som utsläppsrätter i fråga om möjligheten att göra avdrag för skuldreservering hänförlig till skyldigheten att ge in utsläppsrätter. Det innebär att avdrag för sådan reservering endast får ske till den del utsläppen överstiger innehavda utsläppsrätter och aktuella kyotoenheter. Vidare får de samlade avdragen hos företag som ingår i samma intressegemenskap uppgå till högst ett belopp som motsvarar skillnaden mellan företagets samlade utsläpp och företagets samlade innehav av utsläppsrätter och aktuella kyotoenheter.

Reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

Innehållsförteckning

1	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	3
2	Bakgrund	8
3	Överväganden och förslag	10
4	Konsekvensanalys	11
5	Offentligfinansiella effekter	12
6	Författningskommentar till förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	12

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)
dels att 17 kap. 1, 4, 19 och 22 a §§ samt 29 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att nuvarande 17 kap. 22 b, 22 c och 22 d §§ skall betecknas 22 d, 22 e och 22 g §§,

dels att de nya 22 d, 22 e och 22 g §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubriken före 22 a § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya bestämmelser, 17 kap. 22 b, 22 c och 22 f §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

– definitioner i 2 §,

– lager i 3–22 d §§, och

– pågående arbeten i 23–32 §§.

– lager i 3–22 g §§, och

4 §²

Lagret får tas upp till lägst 97 procent av lagertillgångarnas sammanlagda anskaffningsvärde. Detta gäller dock inte lager av

1. fastigheter och liknande tillgångar,

2. aktier, obligationer, lånefordringar och liknande tillgångar

3. elcertifikat, *samt*

3. elcertifikat,

4. utsläppsrätter.

4. utsläppsrätter, *samt*

5. *utsläppsminskningensenheter och certifierade utsläppsminskningar.*

19 §³

Med finansiellt instrument avses i 19 a–20 c §§ detsamma som i 4 kap. 14 a och 14 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554).

Bestämmelserna i 19 a–20 c §§ gäller inte i fråga om *utsläppsrätter* och elcertifikat som innehas av

1. skattskyldiga som avses i 22 a §, eller

2. företag som enligt 22 b § ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig som avses i 1.

Bestämmelserna i 19 a–20 c §§ gäller inte i fråga om elcertifikat, *utsläppsrätter*, *utsläppsminskningensenheter* och *certifierade utsläppsminskningar* som innehas av

1. skattskyldiga som avses i 22 a–c §§, eller

2. företag som enligt 22 d § ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig som

¹ Senaste lydelse 2004:1332.

² Senaste lydelse 2004:1332.

³ Senaste lydelse 2004:1332.

avses i 1.

Utsläppsrätter och elcertifikat

Elcertifikat och utsläppsrätter,
m.m.

22 a §⁴

Utsläppsrätter och elcertifikat behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter,

2. innehar en sådan anläggning som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad elcertifikat enligt 2 kap. lagen (2003:113) om elcertifikat, eller

3. i näringsverksamhet hanterar sin egen eller någon annans kvotplikt enligt 4 kap. lagen om elcertifikat.

Elcertifikat behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. innehar en sådan anläggning som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad elcertifikat enligt 2 kap. lagen (2003:113) om elcertifikat, eller

2. i näringsverksamhet hanterar sin egen eller någon annans kvotplikt enligt 4 kap. lagen om elcertifikat.

22 b §

Utsläppsrätter behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter.

22 c §

Utsläppsminskningssenheter och certifierade utsläppsminskningar behandlas som lagertillgångar om den skattskyldige

1. har tilldelats sådana, eller

2. driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter.

⁴ Senaste lydelse 2004:1332.

22 d §

(nuvarande 22 b §⁵)

Med företag i intresse- Med företag i intresse-
gemenskap avses i 22 c och gemenskap avses i 22 e–g §§
22 d §§

– företag som med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till varandra,
och

– i fråga om handelsbolag, handelsbolaget och ett annat företag som
ingår i samma koncern som bolaget.

Ett företag skall anses ingå i en
intressegemenskap bara till den del
det är skattskyldigt i Sverige för
innehav av eller kapitalvinst på
utsläppsrätter eller elcertifikat. I
fråga om handelsbolag skall i
stället gälla att delägaren är
skattskyldig i Sverige för sådant
innehav eller sådan vinst.

Ett företag skall anses ingå i en
intressegemenskap bara till den del
det är skattskyldigt i Sverige för
innehav av eller kapitalvinst på
elcertifikat, *utsläppsrätter,*
utsläppsminskningssenheter eller
certifierade utsläppsminskningar.
I fråga om handelsbolag skall i
stället gälla att delägaren är
skattskyldig i Sverige för sådant
innehav eller sådan vinst.

22 e §

(nuvarande 22 c §⁶)

Sådana skattskyldiga som avses
i 22 a § och företag som ingår i
samma intressegemenskap som en
sådan skattskyldig skall ta upp
lager av *utsläppsrätter och*
elcertifikat till
nettoförsäljningsvärdet. Lagret *av*
utsläppsrätter eller elcertifikat får
dock tas upp till
anskaffningsvärdet om samtliga
företag i intressegemenskapen tar
upp sina respektive lager av
sådana tillgångar till
anskaffningsvärdet.

Sådana skattskyldiga som avses
i 22 a § och företag som ingår i
samma intressegemenskap som en
sådan skattskyldig skall ta upp
lager av elcertifikat till
nettoförsäljningsvärdet. Lagret får
dock tas upp till anskaffnings-
värdet om samtliga företag i
intressegemenskapen tar upp sina
respektive lager av sådana
tillgångar till anskaffningsvärdet.

22 f §

*Sådana skattskyldiga som avses
i 22 b–c §§ och företag som ingår
i samma intressegemenskap som
en sådan skattskyldig skall ta upp
lager av utsläppsrätter, utsläpps-
minskningssenheter och
certifierade utsläppsminskningar
till nettoförsäljningsvärdet. Lagret
får dock tas upp till*

⁵ Senaste lydelse 2004:1332.

⁶ Senaste lydelse 2004:1332.

anskaffningsvärdet om samtliga företag i intressegemenskapen tar upp sina respektive lager av sådana tillgångar till anskaffningsvärdet.

22 g §

(nuvarande 22 d §⁷)

Om sammanlagda utsläpp eller kvotplikter inte motsvaras av innehavda utsläppsrätter eller elcertifikat vid beskattningsårets utgång, får avdrag bara göras för den skuld som motsvarar mellanskillnaden. Avdraget skall återföras det följande beskattningsåret. De sammanlagda avdragen hos företag som ingår i samma intressegemenskap får uppgå högst till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan företagens samlade utsläpp respektive kvotplikter och företagens samlade innehav av utsläppsrätter respektive elcertifikat.

Om den skattskyldige får använda utsläppsminskningenheter eller certifierade utsläppsminskningar för att fullgöra sin skyldighet att överlämna utsläppsrätter motsvarande faktiska utsläpp enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter, skall de vid tillämpningen av första stycket anses utgöra utsläppsrätter.

29 kap.

2 §⁸

Med näringsbidrag avses stöd utan återbetalningsskyldighet som lämnas till en näringsidkare för näringsverksamheten av staten, Europeiska gemenskaperna, landsting, kommuner, juridiska personer som avses i 7 kap. 16, 17 och 20 §§ och allmänningsskogar enligt lagen (1952:167) om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna.

Med näringsbidrag avses också stöd som lämnas i form av elcertifikat och utsläppsrätter till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 a § 1 och 2.

Med näringsbidrag avses också stöd som lämnas i form av

1. elcertifikat till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 a § 1,

2. utsläppsrätter till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 b §, och

3. utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 c § 1.

⁷ Senaste lydelse 2004:1332.

⁸ Senaste lydelse 2004:1332.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas från och med ikraftträdandet.

2 Bakgrund

Kyotoprotokollet

Genom det s.k. Kyotoprotokollet har industriländerna förbundit sig att till år 2012 minska sina utsläpp av växthusgaser. EU:s medlemsstater har åtagit sig att minska utsläppen med åtta procent jämfört med utsläppen år 1990. För att uppnå detta på ett kostnadseffektivt sätt har det inom EU utarbetats ett system för handel med så kallade utsläppsrätter.

Handelsdirektivet och utsläppsrätter

Regelverket för handelssystemet finns i det så kallade handelsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och ändring av rådets direktiv 96/61/EG, EGT L 275, 25.10.2003, s. 32, Celex 32003L0087). De centrala delarna av handelsdirektivet har genomförts i svensk rätt genom lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter. I korthet innebär regleringen följande.

En verksamhetsutövare som omfattas av lagen måste inneha tillstånd att släppa ut koldioxid för att ha rätt att bedriva verksamhet vid anläggningar som medför utsläpp av sådan gas. Vid starten av handelssystemet fördelade staten gratis utsläppsrätter till verksamhetsutövarna. Tilldelningen beslutas av Naturvårdsverket efter ansökan av verksamhetsutövarna. Tilldelade utsläppsrätter utfärdas genom registrering på ett konto. Kontohavaren presumeras ha rätt att förfoga över de utsläppsrätter som finns registrerade på kontot. Överlåtelser av utsläppsrätter registreras på kontot.

Senast den 31 mars varje år skall verksamhetsutövarna redovisa föregående kalenderårs utsläpp till tillsynsmyndigheten och senast den 30 april varje år skall verksamhetsutövarna till kontoföringsmyndigheten överlämna det sammanlagda antal utsläppsrätter som motsvarar de sammanlagda faktiska utsläppen under det närmast föregående kalenderåret. Även utsläppsrätter utfärdade i annan medlemsstat inom EU kan användas. Överlämnade utsläppsrätter annulleras från kontot. Första gången redovisning av utsläpp respektive överlämnande och annullering av utsläppsrätter kommer att ske år 2006.

En verksamhetsutövare som önskar släppa ut mer koldioxid än vad som motsvaras av tilldelade utsläppsrätter kan köpa utsläppsrätter av andra aktörer som vill sälja sådana. I de fall en verksamhetsutövare vidtar åtgärder som reducerar de faktiska utsläppen från anläggningen kan tilldelade men oförbrukade utsläppsrätter säljas eller sparas till kommande år under perioden. En särskild avgift tas ut i de fall en verksamhetsutövare inte kan överlämna utsläppsrätter som motsvarar de faktiska utsläppen. Detta medför att en marknad för handel med utsläppsrätter uppkommer. Handel med utsläppsrätter kan i första hand ske inom EU. Även andra än de som driver anläggningar som ger upphov till utsläpp kan uppträda som säljare och köpare på denna marknad. I Sverige omfattas ca 725 anläggningar inom energisektorn och energiintensiv industri av systemet för handel med utsläppsrätter.

Genom det s.k. länkdirektivet har EU tagit ett ytterligare steg för att knyta det europeiska handelssystemet till Kyotoprotokollets regelverk och mekanismer (Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/101/EG av den 27 oktober 2004 om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, i överensstämmelse med Kyotoprotokollets projektbaserade mekanismer, EGT L338, 13.11.2004, s. 18, Celex 32004L0101). Avsikten med länkdirektivet är att knyta handeln med utsläppsrätter till de delar av Kyotoprotokollet som rör de så kallade projektbaserade mekanismerna, dvs. gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling. Genom dessa mekanismer kan verksamhetsutövare med anläggningar som omfattas av handelsdirektivet genom att genomföra utsläppsminskande projekt, i länder utan kvantitativa åtaganden (utvecklingsländer) eller i andra länder med kvantitativa åtaganden, tillgodoräkna sig uppsläppsminskningarna för att klara sina egna åtaganden. Även andra än verksamhetsutövare som omfattas av handel med utsläppsrätter kan delta i utsläppsminskande projekt och tillgodoräknas utsläppsminskningar. Utsläppsminskningarna från ett projekt omvandlas till ett tillgodohavande som kan säljas och köpas på den marknad som handelssystemet utgör. Medlemsstaterna får under vissa förutsättningar tillåta att verksamhetsutövare använder sådana tillgodohavanden vid överlämnandet av utsläppsrätter enligt EU:s handelssystem.

Det finns flera olika beteckningar för tillgodohavanden som är ett resultat av utsläppsminskande åtgärder. Gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling ger upphov till utsläppsminskningsenheter (emission reduction units, ERU) och certifierade utsläppsminskningar (certified emission reductions, CER). I EU:s lagstiftning används ibland kyotoenhet som en gemensam beteckning för dessa och två ytterligare enheter (tilldelade utsläppsenheter och sänkkrediter).

Behov av lagstiftning

I en departementspromemoria (Ds 2005:19) har lämnats föreslag till de övergripande regler som mot bakgrund av länkdirektivet och de internationella reglerna behövs för ett svenskt deltagande i de projektbaserade mekanismerna. Bl.a. har föreslagits ändringar i lagen om handel med utsläppsrätter.

Under remissbehandlingen av promemorian menade Skatteverket att det finns skäl att överväga om inte vissa av kyotoenheterna inkomstskattemässigt borde behandlas som de tidigare införda utsläppsrätterna hos den krets av skattskyldiga som är berättigade till tilldelning av sådana och att samma frågeställning torde aktualiseras avseende reglerna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

I denna promemoria lämnas förslag på skatteregler för de aktuella kyotoenheterna.

3 Överväganden och förslag

Förslag: Den skattemässiga behandlingen av utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar skall vara densamma som för utsläppsrätter.

Skälen för förslaget

Genom lagstiftning som trädde i kraft den 1 januari 2005 har det införts särskilda skatteregler för utsläppsrätter i inkomstskattelagen (1999:1229; IL) (prop 2004/05:33, bet 2004/05:SkU16, rskr 2004/05:133, SFS 2004:1332). Innebörden av regleringen är följande.

Utsläppsrätter behandlas skattemässigt som lagertillgångar hos en skattskyldig som driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter (17 kap. 22 a § IL).

Utsläppsrätterna får vid beskattningen tas upp till nettoförsäljningsvärdet eller anskaffningsvärdet. Samtliga företag som ingår i en intressegemenskap (i detta sammanhang företag som har möjlighet att med avdragsrätt utväxla koncernbidrag samt i fråga om handelsbolag, handelsbolaget och ett annat företag som ingår i samma koncern som bolaget) skall dock tillämpa samma metod vid lagervärderingen (17 kap. 22 c § IL). Denna ordning motiverades med den asymmetri som värdering enligt lägsta värdets princip i annat fall kan medföra genom att orealiserade förluster kan dras av medan orealiserade vinster inte beskattas förrän vid försäljningen.

Något schablonmässigt avdrag för så kallad inkurans får inte göras med avseende på utsläppsrätter (17 kap. 4 § IL).

Särskilda bestämmelser gäller för reservering av skuld hänförlig till skyldigheten att till staten ge in utsläppsrätter som motsvarar faktiskt gjorda utsläpp. Anledningen till detta är att om skulderna värderas till marknadsvärdet samtidigt som tillgångarna, dvs. utsläppsrätterna, värderas till anskaffningsvärdet så skulle en förlust kunna uppstå trots att innehavda utsläppsrätter skulle räcka för att reglera skulden. Därför har införts en regel enligt vilken den skattskyldige endast får göra avdrag för skuldreserveringen till den del de sammanlagda utsläppen inte motsvaras av innehavda utsläppsrätter (17 kap. 22 d § IL). För att förhindra oönskad skatteplanering infördes denna begränsning dels på företagsnivå, dels för samtliga företag inom en intressegemenskap.

Slutligen anges att stöd som lämnas i form av utsläppsrätter till skattskyldiga som bedriver en sådan verksamhet som berättigar till tilldelning av utsläppsrätter skattemässigt utgör näringsbidrag (29 kap. 2 § IL). Detta i kombination med att utsläppsrätterna utgör lagertillgångar gör att tilldelningen av utsläppsrätter inte utlöser någon beskattning (se a. prop. s. 12). Beskattning sker i stället när utsläppsrätten avyttras.

Som tidigare nämnts har Skatteverket framfört uppfattningen att det finns skäl att överväga om inte även vissa av kytoenheterna inkomstskattemässigt borde behandlas som de tidigare införda utsläppsrätterna hos den krets av skattskyldiga som är berättigade till

tilldelning av sådana och att samma frågeställning torde aktualiseras avseende reglerna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen.

Det finns, som tidigare framgått, fyra olika typer av kyotoenheter: utsläppsminskningenheter, certifierade utsläppsminskningar, tilldelade utsläppsenheter och sänkkrediter. De två förstnämnda instrumenten kommer att ha stora likheter med utsläppsrätterna. Redan detta talar för att de inkomstskattemässigt bör behandlas på samma sätt som utsläppsrätter. Dessutom får medlemsstaterna under vissa förutsättningar tillåta att verksamhetsutövare använder dessa instrument vid överlämnandet av utsläppsrätter enligt EU:s handelssystem. Detta talar i än högre grad för att de bör behandlas på samma sätt som utsläppsrätterna.

De två övriga typerna av kyotoenheter, dvs. tilldelade utsläppsenheter och sänkkrediter, kommer att tilldelas parter till Kyotoprotokollet, dvs. nationer. Dessa enheter kommer att finnas i registersystemet tidigast i början av år 2008. Det är än så länge oklart om enheter av detta slag kommer att kunna omsättas på en marknad med enskilda aktörer. Något behov av att nu införa skatteregler för dessa enheter finns inte. Skulle behov uppstå får frågan övervägas på nytt.

När de särskilda skattereglerna för utsläppsrätter infördes ansågs det inte nödvändigt med några särskilda skatteregler för mellanhänder, dvs. de som köper, innehar eller säljer utsläppsrätter utan att tillhöra den kategori företag för vilka dessa instrument i första hand har tillskapats. Det angavs (a. prop. s. 15) att dessa får beskattas med tillämpning av befintliga skatteregler för kapitalvinster och kapitalförluster. Om mellanhanden är en fysisk person sker beskattningen i inkomstslaget kapital. För juridiska personer sker beskattningen i inkomstslaget näringsverksamhet. När värdepappershandel bedrivs eller handeln annars anses utgöra näringsverksamhet sker beskattningen med tillämpning av reglerna om lagertillgångar i 17 kap. inkomstskattelagen. Detsamma kommer att gälla för de aktuella kyotoenheterna och inte heller för dessa finns det anledning att införa några särskilda skatteregler för så kallade mellanhänder.

4 Konsekvensanalys

Den föreslagna lagregleringen av de aktuella kyotoenheterna kommer i allt väsentligt att tillämpas av sådana företag som har fått sådana enheter tilldelade eller som är berättigade till tilldelning av utsläppsrätter. Reglerna kommer därför att tillämpas av ett förhållandevis litet antal företag. Reglerna är frikopplade från redovisningen, vilket typiskt sett innebär en ökad administrativ börda för företagen. Samtidigt är det en fördel för berörda företag att det klargörs vad som gäller med avseende på beskattningen. Det får också anses vara en fördel att reglerna ansluter till dem som redan finns beträffande utsläppsrätter.

5 Offentligfinansiella effekter

Lagförslagen beträffande de aktuella kyotoenhetererna förväntas inte ha några offentligfinansiella effekter.

Förslagen bedöms inte ge upphov till några merkostnader för Skatteverket eller någon annan myndighet.

6 Författningskommentar till förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

17 kap.

1 §

Andra strecksatsen justeras med hänsyn till de tillkommande bestämmelserna.

4 §

I en ny *femte punkt* föreskrivs att 97-procentsregeln inte är tillämplig på utsläppsminskningssenheter och certifierade utsläppsminskningar.

19 §

Ändringen i *andra stycket* innebär att de särskilda reglerna om lager av finansiella instrument inte heller skall tillämpas på utsläppsminskningssenheter och certifierade utsläppsminskningar som utgör lager hos den skattskyldige enligt den särskilda bestämmelsen om detta, 22 c §. Detta syftar till att undvika oklarhet i fråga om vilket regelsystem som är tillämpligt om utsläppsminskningssenheter och certifierade utsläppsminskningar skulle bedömas vara finansiella instrument. Hänvisningarna i *första* och *andra punkten* ändras med hänsyn till att bestämmelsen om utsläppsrätter och elcertifikat (22 a §) delas upp i flera bestämmelser (22 b § resp. 22 a §) och att bestämmelsen om företag i intressegemenskap ges en ny beteckning (22 d §).

22 a §

Ändringen innebär att bestämmelsen fortsättningsvis endast omfattar elcertifikat. Den tidigare regleringen av utsläppsrätter flyttas till en egen bestämmelse, 22 b §.

22 b §

Vad som tidigare föreskrevs om utsläppsrätter i 22 a § flyttas till denna bestämmelse.

22 c §

Av bestämmelsen, vars sakinnehåll är nytt, framgår att de nya instrumenten utsläppsminskningssenheter och certifierade utsläppsminskningar utgör lager hos de skattskyldiga som räknas upp. Enligt *första punkten* utgör de lager hos en skattskyldig som har tilldelats

sådana, dvs. oavsett om vederbörande bedriver en sådan verksamhet som berättigar till tilldelning av utsläppsrätter eller inte. Enligt *andra punkten* utgör instrumenten lager hos en skattskyldig som bedriver en sådan verksamhet som berättigar till tilldelning av utsläppsrätter, dvs. oavsett om vederbörande har tilldelats utsläppsminskningarna och de certifierade utsläppsminskningarna, eller har förvärvat dem på annat sätt.

22 d §

Bestämmelsen motsvarar nuvarande 22 b §. I *första stycket* ändras hänvisningarna med hänsyn till bestämmelsernas ändrade beteckningar. I *andra stycket* läggs de nya instrumenten utsläppsminskningar och certifierade utsläppsminskningar till.

22 e §

Bestämmelsen har sin motsvarighet i nuvarande 22 c §. Ändringen innebär att bestämmelsen fortsättningsvis endast omfattar elcertifikat. Den tidigare regleringen av utsläppsrätter flyttas till en egen bestämmelse, 22 f §.

22 f §

Vad som tidigare föreskrevs om utsläppsrätter i 22 c § flyttas till denna nya bestämmelse, som också görs tillämplig på de nya instrumenten utsläppsminskningar och certifierade utsläppsminskningar. Samma värderingsmetod (nettoförsäljningsvärdet eller anskaffningsvärdet) måste användas på samtliga instrument som räknas upp i bestämmelsen. Det går således inte att t.ex. värdera utsläppsrätterna till nettoförsäljningsvärdet och utsläppsminskningarna till anskaffningsvärdet.

22 g §

Bestämmelsen motsvarar nuvarande 22 d §. I ett nytt *andra stycke* föreskrivs att de nya instrumenten utsläppsminskningar och certifierade utsläppsminskningar skall anses utgöra utsläppsrätter vid tillämpningen av första stycket, om den skattskyldige får använda dessa för att fullgöra sin skyldighet att överlämna utsläppsrätter motsvarande faktiska utsläpp enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter. Det innebär att avdrag för skuldreservering inte heller får göras till den del utsläppen motsvaras av innehavda utsläppsminskningar eller certifierade utsläppsminskningar.

29 kap.

2 §

Genom ett tillägg i *andra stycket* slås fast att stöd som lämnas i form av utsläppsminskningar och certifierade utsläppsminskningar till skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 c § 1 utgör näringsbidrag. Konsekvenserna av detta framgår av avsnitt 3. I övrigt ändras *andra stycket* redaktionellt genom att de angivna stödformerna numreras och genom att hänvisningarna till 17 kapitlet ändras med hänsyn till de nya beteckningar som vissa av bestämmelserna i det kapitlet har fått.

Ikraftträdandebestämmelsen

Lagen skall träda i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas från och med ikraftträdandet.